

bundet ved denne Afstemning til i Fremtiden at finde det billigt, at denne Supplikantinde faar den Understøttelse af Statskassen. Det vil jeg bede ærede Medlemmer lægge sig paa Sinde, at det er noget farligt. Af de Ting, vi forhandle her i Rigsdagen, er der ikke Noget, man gaar lettere og løsere over end netop Andragender. Man synes, at dette, at sige Ja til en Indstilling, en Henviisning til Ministeriet, dog egentlig Ingenting er, det kan man sagtens gjøre. Men naar man nu hører Dag efter Dag, at vi have i sin Tid gjort en Indstilling, og at mi maa vi altsaa tage Følgen, nemlig den, at vi ere bundne ved denne Indstilling, saa, siger jeg, er der her en Opfordring for os til nøie at overveie, hvilke Indstillinger vi stemme for at henvise. Jeg maa derfor fremdeles fra- raade at henvise denne Indstilling. Der forekommer mig ikke at være tilstrækkelige Oplysninger til, at man kan gjøre en saadan Indstilling.

Ordføreren (Bustf): Jeg tror nu, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) gjør Mange en daarlig Tjeneste ved at rolfe ved de Udtalelser, jeg kom med før, thi han veed jo saa godt, at han selv har underskrevet Betænkninger her, hvori der findes Andragender, som man netop ikke har villet anbefale, fordi de ikke kunde ses at have været hos Ministeren. Jeg udtalte mig heller ikke saaledes, at jeg sagde „i alle Tilfælde“, og saaledes refererede det ærede Medlem heller ikke, jeg udtalte mig netop med Forsigtighed, fordi jeg vidste, at det ikke er i alle Tilfælde. Men sikkert og vist er det, at Andragender, der haade ere komne fra den ene og den anden Side, netop ikke ere blevne medtagne, fordi de ikke have været hos Ministeren. Derfor udtalte jeg, at, naar ærede Medlemmer have Andragender, som de gjerne ville komme frem med, saa kunde de gjerne sørge for, at der foreligger Svar fra Ministeren, og faae det med. Naar ærede Medlemmer ikke vide, hvorledes de skulle bære sig ad, saa ligger det nær at oplyse det, og man behøver ikke at gaa langt, thi der findes flere Tilfælde af den Art her. Et æret Medlem for Bræsto Amt indbragte saaledes et Andragende, der blev afvist, fordi vedkommende Andrager ikke kunde ses at have faaet Svar

fra Ministeren. Jeg sagde ikke: i alle Tilfælde, og det indrømmer det ærede Medlem, men man gjør dog sikkrest i, naar man vil hjælpe en Mand og vil gaa til Rigsdagen, at sørge for at faae Formerne i Orden. Jeg mener at have gjort ærede Medlemmer en Tjeneste ved at sige det, og saaledes hænger det jo ogsaa i Birteligheden sammen. Jeg har iøvrigt ikke noget Videre at sige om det, som det ærede Medlem og jeg ere uenige om i denne Debat. Jeg skal henstille til Thinget, om det vil gaa den ene eller den anden Vej, om det vil følge Flertallet eller det ærede Medlem; jeg har gjort min Pligt ved at anbefale Andragendet, og jeg anbefaler det stadig.

Clausen: Der var en Bemærkning, jeg ikke fik gjort, da jeg havde Ordet, som jeg dog gjerne vilde gjøre til den ærede Ordfører. Da den ærede Ordfører talte om Flertallet, gjorde han opmærksom paa, at det kun var mig og et Medlem til, der havde taget Afstand fra Indstillingen. Det kan gjerne være, at den ærede Ordfører ikke har hørt flere Indvendinger derimod. Men jeg hørte ogsaa kun eet Medlem, der gav den ærede Ordfører Tilladelse til at skrive Flertallet, saa det gaar op mod hinanden, to Medlemmer mod to Medlemmer. Og nu hører man fra to Sider forskellige Udtalelser. Fra den ene Side staar et Medlem op og erklærer sin Tilslutning til den ærede Ordfører, fra den anden Side staar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), som ikke er det Medlem, den ærede Ordfører sigtede til paa min Side, op og erklærer, at han stiller sig tvivlsom. Jeg siger altsaa, at lige saa berettiget, som det ærede Medlem tilegner sig Flertallet, lige saa berettiget maa jeg være til at sige til ham, at der var kun ham og En til, der lod sig til Kjende, lige saa vist, som der kun var mig og et Medlem til, der tog Afstand derfra.

Ordføreren (Bustf): Jeg skal ikke fortsætte denne Debat. Det er for at sige dette, at jeg har bedet om Ordet, thi jeg veed ikke, at det nogeninde har været tilladt i den Grad at diskutere, hvad der er foregaaet i Udvalget; der findes jo ingen Tidende, saa man mangler Midler til at bevise, hvem